

Uitkomsten gesprekken ‘Statenleden ontmoeten Cliënten’

Den Haag, 5 maart 2014

Beste Statenleden,

Iets later dan u van ons gewend bent, sturen wij u hierbij graag de uitkomsten van de gesprekken ‘Statenleden ontmoeten Cliënten’. Een aantal gesprekken hebben in januari plaatsgevonden, vandaar dat u de uitkomsten nu ontvangt. Allereerst wil ik degenen die in gesprek zijn gegaan met jongeren, ouders en pleegouders hartelijk danken voor de wijze waarop u zich dit jaar door hen heeft laten informeren. U heeft wederom op zeer uitnodigende wijze de gesprekken met hen gevoerd.

JIJ Utrecht kijkt terug op een aantal zeer constructieve gesprekken. Het belang van het ‘praten met’ is wat JIJ Utrecht betreft wederom bevestigd! In deze transitie periode hebben zes gesprekken plaatsgevonden waarbij bij een tweetal ook gemeenteraadsleden zijn aangesloten. Cliënten uit verschillende zorgvormen zijn met u in vertrouwelijke setting in gesprek gegaan.

Wij hebben er dit jaar voor gekozen om u de, voor cliënten geanonimiseerde, gespreksverslagen toe te sturen. Vanuit zes gesprekken kunnen wij geen generieke conclusies trekken, het geeft u wel een mooi beeld van wat er op dit moment leeft bij jongeren, ouders en pleegouders, aangaande de ontvangen zorg en de ontwikkelingen rondom de transitie.

Wij geloven dat deze verslagen goed kunnen bijdragen aan de beeldvorming rondom jeugdzorg en vanuit dat perspectief willen wij u vragen deze verhalen ook onder de aandacht te brengen binnen de gemeentelijke afdelingen van uw partij. Daarnaast hopen wij dat de verslagen bijdragen aan de keuzes die in het kader van de transitie gemaakt gaan worden. Mocht u extra informatie willen op basis van onderstaande, dan horen wij dat graag van u.

We zijn benieuwd of u de door ons vastgelegde uitspraken herkent en of u wellicht het idee heeft dat er zaken missen of aangevuld dienen te worden. Mocht u opmerkingen en/of aanvullingen hebben, dan horen wij dat natuurlijk graag.

Vriendelijke groeten,
Mede namens het JIJ Utrecht team,

Christian Schütte
JIJ Utrecht

Aanwezig: Moeder van een zoon (5 jaar), Elly Broere (Lid Provinciale Staten Utrecht en kandidaatsraadslid gemeente Soest), Marie Louise Engelsman (statengriffie)

Datum: 6 december 2013

Moeder geeft aan dat zij zelf aan de bel heeft getrokken, toen haar zoon ongeveer 2.5 jaar was. Ze zag vanuit haar werk als Orthopedagoog gedrag wat ze niet passend vond bij haar zoon. Doordat ze zelf goed in de materie zat en zit heeft ze het idee dat ze goed en behulpzaam geholpen is en dat de problemen die zij ervoeren ook serieus genomen werden.

Wat daarbij wel lastig was, was dat door de verschillende betrokken instanties ze de problemen veel en vaak opnieuw moesten vertellen aan verschillende personen. Daarnaast waren ze er erg vroeg bij en was een diagnose lastig te stellen. Nu een paar jaar verder is er alsnog autisme geconstateerd en dat geeft ook een bepaalde rust bij de ouders.

Gekeken naar de situatie zoals die nu is, zit haar zoon in een behandelgroep en school die op hetzelfde terrein liggen en is moeder erg tevreden over de school en de behandelgroep. Wel wordt het spannend hoe dit op termijn verder gaat, omdat haar zoon dan naar speciaal onderwijs blijft gaan, maar dan in de wijk bij haar in de gemeente. Dat scheelt reistijd aan de ene kant, maar aan de andere kant verandert er ook thuis wel het een en ander, doordat hij na school naar huis komt. Moeder is gestopt met werken en kijkt hoe het op termijn gaat.

Transitie

Momenteel verandert er wel wat, mede door de transitie is het zo dat zoon naar een andere school gaat (na zijn verjaardag), dan anders het geval was geweest. Moeder merkt op dat ze het wel spannend vindt, maar in het algemeen kijkt ze positief naar de overgang. Ze hoopt ook dat de positieve ervaringen die zij gehad hebben, ook zo blijven in de toekomst.

De vroegtijdige indicatie die er bij zoon geweest is, is goed geweest en ze hoopt dat dit mogelijk blijft. Enige wat door moeder als lastig wordt ervaren is dat de verwijsindex die opgesteld werd, niet met de ouders besproken werd. Deze ging als het ware buiten de ouders om.

Maar bovenal is het vooral positief: er is veel overleg met de ouders geweest, in alle mogelijke stadia. Ook in de vervolgstappen, toen bijvoorbeeld gekeken moest worden naar speciaal onderwijs, werden de ouders erg goed begeleid en meegenomen in de afwegingen en besluiten.

Aanwezig: Twee jongeren, Karin Boelhauer (Lid Provinciale Staten Utrecht), Laura Hoogstraten (Gemeenteraad Zeist) en Mark Hummel (JIJ Utrecht)

Datum: 11 december 2013

Op dinsdag 11 september zijn Karin en Laura in gesprek gegaan met twee jongeren die bewoners zijn van een residentiële behandelgroep.

Positieve ervaringen

Beide jongeren vertellen dat ze een hoop geleerd hebben op de groep. *'Ik ben een stuk minder prikkelbaar & chagrijnig. Ze hebben goede hulp en als je ergens mee zit, dan kun je altijd wel bij iemand terecht.* De andere jongere vertelt dat ze vooral onbewust een hoop heeft geleerd. *'Ik reageer inderdaad anders op mensen dan voorheen, eerst was ik heel brutaal en had ik driftbuien'*. Hieraan voegt één van beiden nog toe dat ze uiteraard heel blij is als ze weer naar huis mag.

Beiden zijn verder erg te spreken over de puntenkaart op de groep. Op de puntenkaart staan jouw leerpunten en als je hierop voortgang boekt, dan kun je toewerken naar beloningen zoals een kwartier langer opblijven of even op de computer spelen. Beiden reageren enthousiast op dit initiatief en toveren de puntenkaart al snel tevoorschijn en praten vol trots over die leerpunten waar ze stappen in hebben gezet.

Een ander positief punt wat wordt genoemd is dat ze een mobiele telefoon op de groep mogen hebben, dat geeft toch een bepaald(e) mate/gevoel van vrijheid.

Ervaringen waar ze niet zo blij mee zijn

Eén van beiden geeft aan dat ze het niet zo leuk vindt op haar groep. Daaraan voegt ze toe dat dit eigenlijk voor elke groep geldt: *'Ik denk dat iedereen liever thuis is'*. Hierbij geeft ze ook aan dat ze haar ouders mist, er veel regels op de groep zijn en dat je 's avonds binnen moet blijven. *'Tja, en ik ben op dit moment het enige meisje in de groep, die situatie is toeval, maar dat maakt het er niet leuker op'*. De jongen vertelt dat de regels inderdaad streng zijn. Wat hem hieraan vooral frustrereert is dat deze regels per groep verschillen: *'Ze zouden eigenlijk per groep hetzelfde moeten zijn.'*

Daarnaast geven ze beiden aan dat er al maanden in de avond weinig eten is. Eén van de jongeren denkt te weten waar deze verandering vandaan komt: *'Er is minder geld in de zorg; ik denk dat we daarom minder te eten krijgen.'*

Als laatste punt noemen ze beiden de groepsbesprekingen. Daarin worden alle daagse onderwerpen behandeld. Een thema kan zijn als je bijvoorbeeld wat kwijt bent. *'Ik krijg hoofdpijn van al het gepraat, voor mij is het niet nodig, het is hinderlijk en het gaat af van de tijd die je in de avond wakker mag blijven.'*

Waar moet goede jeugdzorg aan voldoen?

Hier is de jongen duidelijk in: *'Goede jeugdzorg is dat je niet altijd de regels verandert. Ik heb het gevoel dat er voor andere mensen andere regels gelden en dat voelt oneerlijk'*.

Daarnaast vraagt Karin hoe het zit met de nazorg: komen er nog hulpverleners langs als je weer bij je ouders woont? Het meisje antwoordt dat er nog contact kan zijn als je eenmaal thuis woont: *'Dat hoeft niet, maar kan wel'*. Als het een tijdje slecht gaat dan komt er een

hulpverlener langs, deze is er dan voor zowel ouder als kind. “Wellicht dat hier nog wat meer aandacht naartoe zou moeten gaan.”

Onze tip aan de politiek

Als tip wordt door beiden genoemd dat het prettig zou zijn om meer vrijheid te hebben. Een aantal tips die de jongeren gaven waren:

- “Dat we **meer naar buiten** mogen
- “**Wifi op de groep** en een eigen tv” (ik zit als enige vrouw in een mannenhuis en kan mijn eigen programma’s niet kijken).
- “Een **regeling** dat als je er een jaar zit, dat de laatste 2 maanden iets minder streng mogen, je weet dan toch goed waar je aan toe bent.
- “Onze portemonnee niet altijd laten inleveren. Het is **goed om nu al te oefenen met geld om te gaan**; dat moeten we later immers ook.

Een laatste punt dat werd aangestipt was om bewust te zijn van het verschil tussen leven op een groep en leven thuis; dit is een wereld van verschil. *‘Het is wennen aan de vrijheid. Als ik wil dat hier iemand langskomt, dan moet ik dit aan bijna de hele wereld vragen en thuis kan dat gewoon een stuk gemakkelijker. Verder is er thuis minder structuur, meer vrijheid en meer eten.’* En verder meldt het meisje: *‘Je bent hier een beloning gewend als je iets goed doet; dat is thuis niet en dat is wel even wennen.’* Kortom, de omslag van op een groep wonen naar weer thuis wonen is een grote stap.

Tot slot werd gevraagd of de jongeren nog vragen hadden aan Karin en Laura. Hier gaven de jongeren aan even niet te weten wat ze nog wilden weten. We bedankten beiden hartelijk voor hun tijd, oprechtheid en eerlijkheid en besloten het gesprek.

Aanwezig: Moeder met een zoon van bijna 3 jaar in jeugdzorg, Pauline van Viegen (lid van Provinciale Staten Utrecht) en Hetty Jobse (JIJ Utrecht)

Datum: 16 december 2013

Moeder van een zoon, die nu bijna 3 jaar is. Zoon gaat 2 dagen per week naar dagbehandeling van een zorgaanbieder. Hij heeft spraak-taal problemen en gedragsproblemen. Al toen zoon 3 maanden was voelde moeder aan dat er dingen niet goed gingen en hij in sommige opzichten anders was. Toen begon de zoektocht naar de juiste hulp, die ruim twee jaar duurde. Bij het consultatiebureau werd ze toen, en ook later, niet serieus genomen in haar zorgen. Er is hulp geweest van de opvoedpoli, logopediste, KNO arts, audiologisch centrum en er was een kinderarts betrokken. Ook heeft zoon op een kinderdagverblijf gezeten, maar dat bood te weinig pedagogische ondersteuning. Via de kinderarts is zoon uiteindelijk bij jeugdzorg terecht gekomen. Ze konden er meteen terecht en zoon is daar nu een half jaar.

Positieve ervaring

Moeder is tevreden over de hulp omdat:

- Er **gezamenlijk doelen** opgesteld zijn.
- Het **effect** heeft.
- De medewerkers **goed opgeleid** zijn.
- Er **veel contact** is met de juffen.
- Er **goede communicatie** is tussen de instelling en de ouders; er is **vertrouwen**.

Minpunt was de te grote wisseling in juffen in het begin bij de zorginstelling. Moeder gaf aan dat dit wellicht toevallig was, omdat de ene juf terug is van zwangerschapsverlof en de andere juf overging naar een andere groep. De overdracht werd goed door de zorginstelling geregeld. Een vast aanspreekpunt is heel belangrijk.

Doordat zoon 2 dagen op de dagbehandeling is, is de situatie thuis ook meer ontspannen. Dit werd met name gemist bij de hulp van de opvoedpoli. Op zich waren hun tips wel waardevol, maar het bleef voor hen thuis te zwaar. Daarmee is duidelijk dat specialistische, deskundige zorg noodzakelijk is. Het is in de eigen omgeving en dat is een groot voordeel. Er hoeft dan bijvoorbeeld geen vervoer geregeld te worden.

Transitie

We spreken nog even over de transitie naar de gemeentes. Moeder weet ervan, maar het is verder niet duidelijk wat het betekent. Verder is er gesproken over Bureau Jeugdzorg. Toen moeder daarvan hoorde schrok ze erg. Het is onduidelijk wat ze precies doen. Door de media is een negatief beeld ontstaan en roept het vooral angst voor uithuisplaatsing op.

Belangrijkste aandachtspunten:

- Neem ouders serieus.
- Zorg voor **deskundigheid** bij het consultatiebureau.
- Voorkom een enorme **zoektocht** voor ouders.
- **Specialistische zorg** is soms **noodzakelijk**.
- Ook specialistische hulp **in de eigen omgeving** is nodig en fijn; zo is er goed contact mogelijk.
- **Contact met andere ouders**, die dit meemaken, zou prettig zijn.
- Zorg voor **een goede beeldvorming van jeugdzorg**, zodat ouders geen angst daarvoor hebben. Maak duidelijk als jeugdzorginstelling wat je kan doen.

Aanwezig: Drie ouders en Menno Boer (lid van Provinciale Staten Utrecht / aankomend gemeenteraadslid), Mark Hummel en Anne Oijevaar (JIJ Utrecht)

Datum: 9 januari 2014

Op donderdag 9 januari 2014 is Menno in gesprek gegaan met drie ouders waarvan kinderen zorg ontvangen in jeugdzorg. Doel van het gesprek was om te horen op welke wijze de ouders van kinderen de zorg ervaren en daarnaast hun ervaringen en verwachtingen met het oog op de komende transitie te horen.

Mogelijke consequenties van de transitie

Aan de ene kant maken de ouders zich zorgen om de beoordeling van de kinderen. Deze beoordeling gaat in de toekomst gedaan worden door o.a. mensen die in 6 weken omgeschoold zijn tot psycholoog. Hoe kunnen zij nu bepalen of een kind zwaar genoeg gehandicapt is?

Aan de andere kant gaat er naast de verschuiving naar de gemeente ook een forse bezuiniging plaatsvinden. Een zorg van de ouders is wat er gedaan wordt om het budget wat overblijft na de bezuinigingen goed te besteden. Volgens Menno is dit geld geormerkt, dus kan dit budget niet aan iets anders besteed worden, maar de bezuiniging van 12,5% is fors. Als bij de gemeente het geld verdeeld moet worden, zou één ouder liever willen dat het bijvoorbeeld bij de scholen blijft dan dat het naar de thuissituatie gaat.

Andere ideeën die geopperd worden door de ouders zijn kijken naar het vervoer van het kind en met bedrijven hierover betere afspraken maken en werken met assistenten i.p.v. een begeleider, bijv. één begeleider met een assistent.

Positieve ervaringen

De zorg zelf op dit moment wordt als goed ervaren. Eén ouder vertelt dat de diagnose snel is gegeven en dat er over minder schijven gewerkt hoefde te worden, wat prettig was. Ook heeft hij goede ervaringen met de zorgaanbieder en is de begeleiding goed.

Wat erg lastig is, is dat je een lange adem moet hebben om de zorg te krijgen, om telkens een nieuwe plek te vinden en weer een aanvraag te doen. Je moet hier proactief in zijn en er vanuit gaan dat het niet goed gaat zonder dat je er zelf achteraan gaat.

Een andere ouder ervaart de zorg bij de instelling als goed. Er wordt echt naar het kind gekeken, waarbij er niet klakkeloos wordt uitgegaan van het officiële aantal maanden dat ergens voor staat, maar van de werkelijke tijd die het kind nodig heeft. Een minder goede ervaring is de slechte arts bij het consultatiebureau.

De derde ouder heeft ook goede ervaringen met de instelling. Er wordt goed naar het kind gekeken en er wordt goed geluisterd. Het kind wordt niet in een hokje geplaatst en samen wordt besproken wat het beste is om te doen. Wat zij als heel positief heeft ervaren is dat er ook begeleiding was voor hen als ouders t.a.v. hoe je het thuis het beste kon doen met je kind. Deze tips sloten ook goed aan op de persoonlijke situatie. Ook gaat de instelling goed om met feedback van de ouders. Zij gaf samen met andere ouders aan dat er wat hen betreft een te lange observatieperiode was en dat ze verwachtten dat er eerder actie werd ondernomen waarbij zij als ouders ook betrokken werden. Dit omdat je als ouder binnenkomt met hele hoge verwachtingen, omdat je nu echt geholpen gaat worden, en het dan extra lastig is als de actie zo lang op zich laat wachten. Hier heeft de instelling goed naar geluisterd en gelijk stappen in gezet.

Onze tip aan de politiek

Een tip is om de inspanning om allerlei formulieren in te vullen, bijv. met betrekking tot het PGB of het vervoer, te verlagen voor ouders en dit bijv. maar eens in de 2 of 3 jaar te vragen. Deze formulieren zijn een terugkerend iets en er verandert niet zoveel in een jaar, terwijl het iedere keer een zware belasting is voor de ouders, qua tijd, maar ook op emotioneel vlak. Ook zou dit de politiek geld uitsparen om alle aanvragen te beoordelen. Mocht dit niet mogelijk zijn, dan zou een korte lijst met meer specifieke vragen per aandoening of per leeftijd ook kunnen helpen, zodat de ouders niet de hele lijst met vragen keer op keer hoeven in te vullen.

Tot slot

Het gaat lastiger worden en het zal een tijd duren voordat iedereen zijn weg heeft gevonden in de nieuwe situatie, maar uiteindelijk zal het goed komen.

Aanwezig: Twee pleegouders, driepleegekinderen, Arne Schaddelee (lid van Provinciale Staten Utrecht) en Christian Schütte (JIJ Utrecht).

Datum: 13 januari 2014

Belangrijkste constatering

We hebben met elkaar uitgebreid gesproken over wat er goed gaat in pleegzorg, waar de ruimte zit om te verbeteren en wat belangrijk is voor gemeenten om mee te nemen in de transitie.

Wat is belangrijk?

- Zorg ervoor dat pleegouders **goed gefaciliteerd en getraind** worden. Hierdoor neemt de kwaliteit van ondersteunen breed toe en worden de verschillen in aanpak binnen pleeggezinnen minder groot.
- Zorg dat pleegouders **zorgvuldig geselecteerd** worden, hierdoor kan je meer vertrouwde plekken voor kinderen en jongeren creëren.
- Het is belangrijk dat pleegzorgwerkers **ook met de jongeren apart spreken**, en niet alleen in bijzijn van het hele gezin. Dit draagt bij aan de vertrouwensband en de ruimte die een jongere voelt om zijn of haar mening en ideeën te delen.
- Streef naar **één pleegzorgwerker per gezin!** Wanneer er meerdere pleegkinderen in 1 gezin zijn dan scheelt het enorm veel vergadertijd!
- Rapporten zijn belangrijk en opschrijven hoe het gaat met een kind ook. Belangrijk is wel dat hulpverlening samen met jongeren en pleegzorgouders **checkt of wat er staat ook echt de goede boodschap is** en hetgeen dat geschreven is niet als blijvende waarheid blijft zien.

Wat gaat goed?

- Goede pleegzorgwerker met **veel oog voor de jongeren** en de pleegouders. Zij heeft een goede relatie opgebouwd met de jongeren, neemt initiatief om het vertrouwen bij jongeren op te bouwen.
- Plaatsing in een pleeggezin heel **dichtbij de eigen omgeving**. Belangrijk voor jongeren dat zij niet uit de eigen omgeving (vrienden en school) weg hoeven. Voor kleine kinderen kan dit anders werken.
- Een voorbeeld waarin de voogd, samen met de jongere keek naar de leerdoelen en hoe het in het hulpverleningsplan stond opgeschreven en **samen met de jongere bepaalde** wie welke informatie uit het plan ontving.

Wat kan beter?

- Pleegzorg is een relatief goedkope vorm van zorg. Toch wordt er flink beknipt en hebben pleegouders het gevoel dat wanneer zij extra ondersteuning voor een pleegkind nodig achten, er gewoonweg **geen middelen voor beschikbaar** worden gemaakt.
- Het is vervelend als er **wachtlijsten** zijn. Wat er nu gebeurt is dat als je gebruik maakt van bijvoorbeeld een coaching traject dat er een vaste termijn voor staat om zo ruimte te maken voor iemand op de wachtlijst. Dit terwijl je als jongere het gevoel hebt nog niet klaar te zijn.
- Hoe ga je om met bijvoorbeeld **voogdij** bij de geboorte van een kind van een minderjarige moeder in een pleeggezin? De voogdij wordt maar niet uitgesproken doordat de Raad van de Kinderbescherming haar onderzoek pas start bij geboorte en niet al in de 9 maanden tijdens de zwangerschap.

Tips voor de transitie

- Voor pleegouders lijkt er weinig te veranderen
- Er is niet actief informatie gegeven over wat de transitie gaat betekenen voor de pleegkinderen en ouders. Het is een goed idee om als gemeenten en instellingen **actiever te gaan informeren**.
- Zorg dat er **meer persoonlijk contact** is tussen ondersteuning/hulpverlening en cliënten!
- Neem de tijd **om samen met jongeren de zorg goed te regelen**. Niet op het laatste moment! Voor de hulpverlening is het werk, voor een jongere zijn of haar leven!
- Heb **geen dubbele agenda's** meer. Ben open en eerlijk ook als de boodschap minder prettig is.
- Zorg ervoor dat je als jongere en pleegouder zo veel mogelijk te maken hebt met **1 loket** en bijvoorbeeld voor een uitkering niet van het kastje naar de muur wordt gestuurd.
- Zet actief in op **bekendheid van pleegzorg/ouders**. Het is een relatief goedkope zorgvorm, jongeren zitten in een gezinssituatie en er zijn nog veel mensen die pleegouder kunnen zijn. Een kans dus.

Vragen aan de politiek

- Hoe zorg je ervoor dat het minder versnipperd en bureaucratisch wordt na de transitie?
- En word je niet heel erg afhankelijk van de plaats waar je leeft om al dan niet de goede ondersteuning te ontvangen?

Aanwezig: Vader en zijn zoon, Erika Nap (lid van Provinciale Staten Utrecht), Vera Streng (gemeenteraadslid in Woerden) en Hetty Jobse (JIJ Utrecht).

Datum: 22 januari 2014.

Vader heeft met zijn 3 zoons al ervaring in de jeugdzorg vanaf 2004. Sinds die tijd is er een ondertoezichtstelling; de gezinsvoogden komen van Bureau Jeugdzorg. De jongens hebben in verschillende groepen gewoond en diverse therapieën gehad. Sinds 2008 wonen de zoons weer thuis bij hun vader. Zij wonen nu met de vriendin van vader en haar 2 dochters bij elkaar.

Om vader te ontlasten en voor aparte aandacht voor elk van de jongens wordt er nu gebruik gemaakt van weekendpleeggezinnen. In het algemeen zijn vader en zoon wel tevreden over de geboden hulp. Vader heeft daarbij ook het gevoel dat hij zelf de regie had.

Verbeterpunten

Er zijn ook zeker verbeterpunten:

- Er zijn **teveel verschillende gezinsvoogden** geweest. Dit betekende elke keer opnieuw je verhaal vertellen.
- Ook vond vader het vervelend om zich voor elke gezinsvoogd weer **opnieuw te moeten bewijzen**.
- **Continuïteit van hulpverleners** is nodig.
- Ook het hebben van **één aanspreekpunt** helpt erg.
- Als de vaste gezinsvoogd er niet is zou **een vaste vervanger** beter zijn dan zoals nu een algemene vervanging.
- Zoon heeft ook wel moeite met de **jonge leeftijd en onervarenheid** van sommige gezinsvoogden.
- Soms was vader het niet eens met **rapportages**. Daar viel dan weinig aan te veranderen.
- Er zijn sowieso **teveel hulpverleners** geweest in het verleden. Ze waren allemaal "hulpverlenersmoe". Bij de jongste zoon werd er ook teveel geproblematiseerd.

Wat betreft school had zoon een rugzakje vorig jaar. Daar was niet zo'n goed contact over. Zoon kan goed terecht bij zijn mentor als dat nodig is. Hij is er tevreden over hoe dat loopt.

Zoon vindt het belangrijkste dat er goed wordt samengewerkt door hulpverleners. Ook vindt hij dat gezinsvoogden meer tijd moeten hebben om echt aandacht aan een gezin te kunnen besteden; bureauwerk minder maken bijvoorbeeld.

Wat betreft de weekendpleeggezinnen zijn ze erg tevreden. Zoon had nog wel graag een 2^e kans gezien voor zijn 1^e pleeggezin na hun contact met de politie. De zorginstelling wilde dit niet i.v.m. zijn veiligheid.

Transitie

De transitie zegt hen allebei weinig of niets.

Voor vader en zoon maakt het niet uit of de Provincie of de gemeente over jeugdzorg gaat. Zij willen dezelfde hulp houden en willen dat de kwaliteit van hulp goed is.